

בקרו

אם אין אורגזם -

יש מהפכה!

(המשך מעמוד 31)
ביום האחרון של האולימפוס הצליחו השניים להגיע אל שריהתיקשורת דאז. שמעון פרס, שטילפן בנוכחותם למנכ"ל משרדו שימחה סורוקר, והוציא להם כתב-הרשאה רשמי.

עתה צריכה החברה לחדש את רישון הפעלת שירותי הטלקס, כאשר יש לה כבר 600 לקוחות. במקביל ביקשו מכשיר טלקס נוסף, וברלב סירב לאשר להם אותו אלא לאחר שיפקידו ערבות של 180 אלף לירות במזומן, למיקרה שיברחו לחו"ל. ויהיו חייבים כספים למישרד. כנגד דרישה זו פנו לבג"ץ.

שכן לטענתם, בארץ נותנים שירותי טלקס גם כל בתי-המלון וכן לישכת-המסחר הישראלית, ומאלה אין תובעים ערבויות כלשהן. גם ממנוייה-הטלפון הרגילים לא תובעים כל ערבות. והרי אין מניעה כי מנוי ישוחח בעשרות אלפי לירות, ויברח לחו"ל מבלי לשלם את חובו לדואר.
בינתיים וריים ממתנים לתוצאות הבג"ץ ועימם מאות לקוחותיהם, החוששים להיוותר תלויים בחסדי התיקשורת הממשלתית.

עיריות

חופשה על חשבון העירייה

ראש העירייה ומישפחתו

נפעו לאירופה - עז

חשבון משלם-המיסים

הפתחתיקוואי

החום היה כבד ומעיק. לכן, לא הפתיע ישראל פיינברג, ראש-עיריית פתח-תיקווא, את חברי מועצת העיר, כשקם באמצע הישיבה ואמר את המילים שנושמו בפרוץ טוקול: "אני נוסע לחו"ל לשבועות מיספר לידעיתכם."

התאריך היה 14.7.1974. שלושה ימים לאחר-מכן שלח פיינברג מיכתב פנימי, מס. 1040, בתחיתתו, אל גיזבר העירייה, ובו נתן הוראה לשלם לו סכום של 7410 ל"י, כולל רכישת 1000 דולר לצרכי הוציא אותו, ו-3210 ל"י עבור כרטיסי-הטיסה. פיינברג תיכנן לבקר באפריקה, לכן נר"ם שם תחילה הסכום של 7410 ל"י, כהוצאה תיו של ראש העיר בביקוריו באפריקה.

כפיצת טויה. כבר למחרת היום, 18 ביולי, קיבל ראש-העירייה את הסכום ש"דרש מגיזבה העירייה. אך פיינברג לא נסע ללמוד, כפי שטען, את בעיית הפארקים. ישראל פיינברג החליט לנסוע לאירופה לחודש ימים. אשתו ונכדיו הצטרפו אליו, והנופשים יצאו לבקר ערים תאומות של פתח-תיקוואה ברחבי אירופה.

כך בילה ראש-העירייה פיינברג חופשה בת חודש ימים, שנחשבה כנסיעה לצורך לימוד וזבועה במימון העירייה. כעת בודק משרד-הפנים את פורשה, אחרי שעוד יואב מרחבי חבר מועצת העירייה מטעם הליכוד, שלח את חומר חקירתו בעניין זה ללישכתו של שר-הפנים יוסף בורג, בירושלים.

כתב מרחבי במכתבו אל השר: "כפי הנראה מהפרוטוקול, לא ביקש ראש-העירייה מר ישראל פיינברג, כל אישור מהמועצה להשתתפות העירייה בהוצאות נסיעתו לי חו"ל, ואף לא אמר כי הוא נוסע בעניינים הקשורים לעירייה. משום כך גם לא קיבל אישור לכך מהמועצה."

יש מה ללמוד. "מאחר שהתירוצו של 'השתלמות' בפארקים באפריקה התבטל, וכדי לא לבטל את נסיעתו לטיול המד, תוכנן עם אשתו ושני נכדיו, תירץ מר פיינברג את הנסיעה לצורך 'הידוק הקשרים' עם העירייה-התאומות באירופה.

לצורך זה הורה ראש העירייה, בשונו מאירופה, להעביר את רישום ההוצאות מסעיף הפארק הלאומי לחובת התקציב לערים תאומות". למרות שהסכום כבר הוצא על-שם התקציב החריג של הפארק הלאומי (שלא אושר על-ידי העירייה)."

עוד מרחבי ביקש משרד-הפנים לחייב את פיינברג להחזיר לקופת העירייה את הסכום שקיבל לצורך נסיעתו לאירופה, ולנקוט צעדים נגדו.

לשאלה כתב העולם הזה, השיב ישראל פיינברג: "נסעתי לאירופה, לדגמרק ול-אנגליה, כדי ללמוד, באישורו של משרד הפנים, תמיד צריכים ללמוד, ויש לנו מה ללמוד מהגויים. נכון, קיבלתי 1000 דולר, לא 500 כפי שמאשרים לכל אחד, בגלל שנסעתי לחודש שלם. הנכדים ואשתי נסעו איתי. מה רע בזה? הם לא נסעו על חשבון העירייה."

קאלופר וויובל ב"מסתרי האורגניזם" הקומוניזם מתגלם במיטה

זה חלק אחד של הסרט. אולם חלק קטן בלבד. לתוכו מכניס מאקאביב אפיוודה עלילתית, שצולמה בוגלל התעלמות מאהבה שחקניות מבריקות. מילנה דראביץ' ויאגור דה קאלופר, האמורה להיות המחשה ממי שית של תורת רייך.
האחת מטיפה לכך שאין מהפכנות אמרי תית ללא חופש מיני מוחלט. "מהפיכת אוקטובר נכשלה בגלל התעלמות מאהבה גופנית" מצהירה מילנה בפני כל דיירי בית-הדירות הגדול שבו היא מתגוררת, שעה שידידתה יאגודה מתעלסת עם חייל בהתעלסות אקרובטית המתנהלת על פני החדר כולה, על מיטה ומתחת למיטה, על שטיח ומתחת לשטיח.
פועל-ניקיון המאהב במילנה מנסה להשיב כיבה בניסיונות לאיינליאים, אבל היא מעדיפה דווקא רקדן על קרח, רוסי, ששמו בסרט - ולדימיר איליץ' (כשמו של לנין). אלא שהרוסי, המאמין כי "אישורו של הפרט פירושו התמוגות באושר המיפלגה האור מה" אינו יכול לשאת את עוצמת הרגשות שלה, ובסופו של דבר, אחרי ההדווגות פוריה במיוחד, הוא עורף את ראשה באחד המחליקים שלו.

במאי מאקאביב הראש האמיתי (ימין) והראש הכרות התגלמות ההומור השחור

שיחרור וריפיון המתח הכללי בגוף, ומהווה גורם מכריע בשמירת שיווי-המשקל הנפי-שי של האדם.
למרות שמת כבר לפני כ-15 שנים, ממשיכה תורתו של רייך להכות גלים. אחרי היסטריה מונית ופרועה, שהגיעה לשיאה בניו-יורק, כשמישטרת האומה ה" חופשית והנאורה בעולם שרפה את כתביו כאילו היה זה בימיהביניים, נראים היום טימנים רבים לכך שרייך היה יותר מסתם מדען פאראנואידי מטורף.

אומנם הוא סבל משיגעון-רדיפה - אבל השילטונות, בכל מקום בו חי, סיפקו לו סיבות לאין-סוף לכך. התקפותיו על החינוך המיני הצבוע והמעוות, נגד מוס"י כמות ישנות ובלויות, ומילחמתו לפתיחת דרכים חדשות להבנת הטבע האנושי, הפכו היום לנחלת רבים וטובים.

קארל וניאציץ מארבס, הניגודים החריפים בדמותו של רייך, ותורתו יוצאת-הדופן, משכו את תשומת-ליבנו של הבמאי היוגוסלאבי דוואן מאקאביב כבר לפני שנים רבות. מאקאביב, מטורף לקולנוע, שמילדות בלע סרטים אינספור, החל עושה סרטים ניסיוניים בגיל 21, והשתלב בתע"י שיה היוגוסלאבית למרות שניראה תמיד כ"ילד הנורא והבלתי-מושמע" שלה.

ומה הפלא? מאז ומתמיד טען שהוא מארכסיסט במאה אחוז - חמישים אחוז קארל, וחמישים אחוז... גראצ'ו. כבר מסירתו הראשון הארוך, אדם אינו ציפור, עירבב יחד, באמנות רבה, קטעים תיעודיים עם קטעים עלילתיים, וזה נשאר קריסוד בכל מה שעשה לאחר-מכן.

את מיסתרי האורגניזם החל מכין, עם מצלמת 16 מ"מ, בשנת 1970, כשהוא יוצא לראיין אנשים שהכירו את רייך, ובעיקר את תלמידיו ואת בני מישפחתו, החיים עדיין בחוות אורגנון שבמדינת מיין, באר-צותהברית.

הוא צילם את שיטות הטיפול של חסידי רייך, וכיצד הם מובילים את האנשים שבהשגחתם, לקראת שיחרור מוחלט מכל מעצור ועד להתפרקות מתח מוחלטת בגוף, ומלמדים אותם לחיות עם גופם, דרך גופם, או, כמו שאומר אחד מהחניכי רייך בסרט: "אין זה נכון לומר שהגוף שייך לך - אתה הוא הגוף."

לפני שמתחילים להתייחס לסרט כמו מיסתרי האורגניזם שיוצג בקרוב בישראל, יש לפתוח באזהרה. אזהרה משונה - אבל חיונית בהחלט. זהו סרט שצריך לחשוב בו, כידוע, אין זו המלאכה החביבה על הצופה הישראלי הממוצע, וגם אלה שאי-נם רואים בכך עונש, עדיין אינם סבורים שזה תענוג.

אלא שזה עוד לא הכל. לא די בכך שצריך לחשוב, אלא צריך לחשוב בצורה קולנועית, ולדרוש דבר כזה מן הישראלי המצוי, זו העזה הגובלת בהוצפה. איזה אסון! לא זו בלבד שהוא צריך לס"טות מן הדיאטה הקבועה של מכות, שמאלץ ומיץ צבוע, הוא גם צריך ללמוד גיגוני אכילה. נכון, זה נשמע כואב, מביך ומר"י, אבל אם יש מי שרוצה להציץ בצורת ביטוי חדשה ושונה מן השיגרה בישראל, ייאלץ להתאמץ.

התראה זו באה להביר למי ששמע, כי המדובר בסרט של מישגלים מפורטים, אור ננות ועירום, כי למרות שכל המרכיבים הללו אכן קיימים בו הסדר-הכל אינו סכסי כלל, והבמאי היוגוסלאבי דוואן מאקאביב ייב התכוון, ואף הביע בסרטו, דברים הרבה יותר רציניים מאשר השוואת היתר רונות שבין זיווג מלפנים לזיווג מאחור, האורגזמות החוצות.
מיסתרי האורגניזם הוא סרט תיעודי ועלילתי בעת"ובעונה-האחת, סאטירי ופילוסופי, פוליטי ו-סוציאלי, מצחיקון ומחאון. הוא נעשה באמי צעיר, הפשוטים ביותר מבחינה טכנית, והתוצאה מורכבת ומתוחכמת להפליא. הי סרט כולו נע סביב גרעין אחד: מישנתו של וילהלם רייך, תלמיד חסידו של פרויד, שהפסיכואנליטיים מתכחשים אליו. הוא היה קומוניסט אסור ברוסיה, מטיף-לסיס" מאות האדם העליון שברח מגרמניה הנא"צית, הלך מהפיכת-מיין שגורש מסקנדי-נביה, לוחם לחופש הפרט, שמת בכלא אמריקאי, משום שתרותו נחשבה מסוכנת.
רייך, שטען כי האורגזמה היא הצורך החיוני ביותר של האדם, והתוויה החזקה ביותר שנועדה לו בחיים, ושאדם נורמלי זקוק לפחות ל-4000 אורגזמות, ראה בפא"י שיזם ובקומוניזם, בקנאים ובמישטרים טר"טאליטריים תוצאות בלתי-נמנעות של מח"י סור באורגזמות, שהרי אלה מביאות לי-

שחקנית דראביץ' הכוח - לאורגזמס